

РЕШЕНИЕ

№ 1779

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **6511** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на отдел “Пътна полиция” при СДВР срещу Решение от 11. 02. 2020 г., постановено по НАХД № 7312/ 2015 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав в частта, с която е отменено Наказателно постановление № 15-4332-000605 от 20. 04. 2015 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел “Пътна полиция” в частта, касаеща извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че съдебният акт в оспорената част е неправилен, поради нарушение на материалния закон - касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, като се иска неговата отмяна.

Ответникът по касационната жалба - М. В. П., чрез своя процесуален представител, оспорва същата и моли да бъде отхвърлена.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира, че касационната жалба е основателна, поради което следва да бъде уважена.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, като прецени

събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Към момента на разглеждане на делото по същество пред касационната инстанция, респ. към датата на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по същество, а следва да бъдат изложени съображения само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност.

По въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита чл. 11 от ЗАНН препраща към Наказателния кодекс /НК/, доколкото в специалния закон не е предвидено друго. Изтичането на абсолютната погасителна давност е сред обстоятелствата, които изключват административнонаказателната отговорност. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК предвижда, че независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член /в конкретния случай чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК/. В настоящия случай давността е била три години, а абсолютната давност, съобразно нормата на чл. 81, ал. 3 от НК във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК е четири години и половина от момента на извършване на нарушението.

Нарушението е извършено на 17. 03. 2015 г. и е установено на същата дата, поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 17. 09. 2019 г. Макар към датата на постановяване на оспорения съдебен акт давностният срок да не изтекъл, то към настоящия момент е приложима разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Поради горното, тъй като касационната инстанция служебно прилага института на абсолютната погасителна давност, решението на районния съд в частта, с която е отменено Наказателно постановление № 15-4332-000605 от 20. 04. 2015 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел “Пътна полиция”, в частта, касаеща извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, следва да бъде оставено в сила, а административнонаказателното производство - прекратено.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН във вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 370 /триста и седемдесет/ лева, съгласно представения Договор за правна защита и съдействие от 18. 01. 2021 г.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11. 02. 2020 г., постановено по НАХД № 7312/ 2015 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав в частта, с която е отменено Наказателно постановление № 15-4332-000605 от 20. 04. 2015 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел “Пътна полиция”, в частта, касаеща извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на М. В. П. направените по делото разноски в размер на 370 /триста и седемдесет/ лева.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.